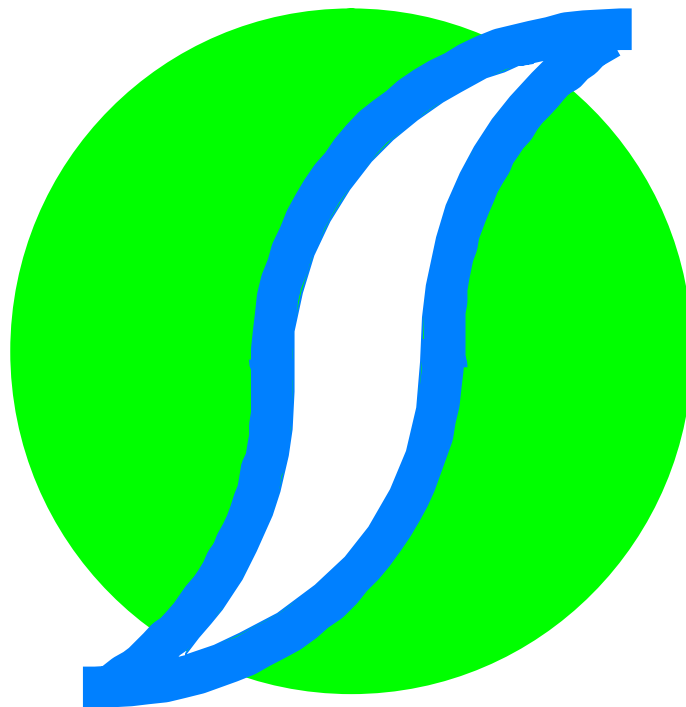

Suomen Onkologiyhdistys ry.

20 v

Historiikki vv. 1994 - 2014

Risto Johansson ja Jarmo Kulmala

SUOMEN ONKOLOGIAYHDISTYS ry:n

historiikki 1994 – 2014

Tämä historiikki kertoo Suomen Onkologiayhdistys ry:n kahdesta ensimmäisestä vuosikymmenestä jatkaen suomalaisen sädehoidon ja syövänhoidon aikaisempia tapahtumia käsitellyttä teosta:

*Eeva Nordman, Risto Johansson ja Taina Turpeenniemi-Hujanen:
Suomen Onkologiayhdistyksen historiikki. 2003.*

Lähdeaineistona on käytetty Suomen Onkologiayhdistys ry:n arkistoja.

Risto Johansson

Jarmo Kulmala

Sakari Mustakallio mitali

Aika Radiologiyhdistyksen osana

Röntgendiagnostiikkaan kuului aikanaan myös röntgensäteiden käyttö syöpien hoitamiseen eli terapeutinen radiologia. Niissä sairaaloissa, joissa oli röntgenhoitokoneita, yleensä muutama diagnostikko hoiti muiden tehtäviensä ohella myös röntgenhoitojen toteutuksen. Kun sädehoitoon keskittyneiden lääkäreiden määrä kasvoi, joukko radioterapeutteja ja radiologeja perusti Pohjoismaisen syöpäunionin vuonna 1967 järjestämän rintasyöpäkokouksen yhteydessä Terapiakerhon, jota usein kutsuttiin Radiologiyhdistyksen Terapiasektioksi. Pääasiassa sädehoitoon suuntautuneilla radiologeilla oli useita vuosia mandaattinaan yksi hallituspaikka Radiologiyhdistyksen hallituksessa.

Tapahtumista aikaisempina vuosikymmeninä on kerrottu perusteellisemmin yhdistyksen aiemmassa historiikissa vuodelta 2003.

Vaikutusmahdollisuudet Terapiasektion kautta olivat kuitenkin niukat, koska Radiologiyhdistyksen aktiivisin toiminta, kokoukset ja erityisesti koulutustilaisuudet keskittyivät pääasiassa ja usein yksinomaankin diagnostiseen radiologiaan. Kansainvälisen kehityksen mukaisesti myös Suomessa syöpätautien hoito monipuolistui eikä kaikilla onkologeilla enää 1990-luvulla ollut radiologitautia. Onkologinen koulutus muodosti oman, riippumattoman erikoisalansa, joten siinäkin mielessä kuuluminen Radiologiyhdistykseen koettiin vieraana. Lisäksi toistuvasti kävi niin, että esimerkiksi lausuntoja annettaessa syövän- ja sädehoidon näkemyksiä ei huomioitu yhdistyksen kannanotoissa ja eräitä kertoja kävi jopa niin, että suoranaisesti sädehoitoa koskevissa asioissa ei edes annettu vastauksia.

Röntgenhoito menetti osuuttaan sädehoitona ja tilalle tulivat kobolttikeilahoitolaitteet ja kiihdyttimet. Näiden tekninen hallinta sekä säteilyannosten suunnittelu ja laskenta edellyttivät erikoisaamista. Fyysikoiden osuus sädehoidon toteutuksessa ja luotettavuuden valvonnassa oli olennaisen tärkeää ja osa fyysikoista keskittyikin yksinomaan sädehoitoihin. Tiivis yhteistyö sädehoitofyysikoiden ja sädehoitolääkäreiden välillä kannusti luomaan valtakunnallista yhdistystä, jossa nopeasti kehittyvän erikoisalan tietojen ja kokemusten vaihto olisi mahdollista.

Suomen Onkologiyhdistyksen perustaminen

Onkologeille kävi 1992 – 1993 ilmeiseksi, että oma yhdistys on tarpeellinen. Asiaa pohdittiin usein siellä, missä pari – kolme onkologia kokoontui ja 1993 aktivistien ryhmä Pirkko Kellokumpu-Lehtisen vetämänä laati uudelle yhdistykselle sääntöluonnoksen, joka hyväksyttiin yhdistysrekisterissä 17.3.1994. Ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Pirkko Kellokumpu-Lehtinen, sihteerinä Risto Johansson ja hallituksen jäsenenä Heikki Joensuu. Aluksi kokoukset pidettiin muiden järjestämien koulutustilaisuuksien yhteydessä. Kun hallitusta yhdistyksen syyskokouksessa 10.11.1994 sääntöjen mukaan täydennettiin, päätettiin samalla aktivoitua ja ryhdyttiin täyttämään yhdistykselle sovittuja tehtäviä.

Yhdistyksen nimeksi oli jo alkujaan päätetty Suomen Onkologiyhdistys erona Suomen Lääkäriliiton osana edunvalvonnassa toimivasta Suomen Onkologit -alaosastosta. Toisen ja kolmannenkin kotimaisen kielen mukaista nimeä pohdittiin pidempään ja siinä päädyttiin nimeen Finsk Förening för Terapeutisk Radiologi och Onkologi ja vastaavasti Finnish Society for Therapeutic Radiology and Oncology eli FinSTRO eurooppalaisen mallin, ESTRO (European Society for Therapeutic Radiology and Oncology, sittemmin European Society for Radiotherapy and Oncology), mukai-

sesti. Myöhemmin vuonna 2014 yhdistyksen ruotsinkielinen ja englanninkielinen nimi muutettiin muotoon Finsk Förening för Onkologi ja Finnish Society for Oncology.

Tässä vaiheessa oli hyvin tiedossa, että Euroopassa vallitsee ajoin kiivaskin kiista siitä, millaisen taustakoulutuksen saaneet ja minkä nimikkeiset lääkärit ovat oikeutettuja hoitamaan syöpäpotilaita sekä mikä on kunkin asema eurooppalaisessa erikoislääkäreiden spesialisoitumiskentässä. Suomessa onkologisia syövän säde- ja lääkehoitoja toteuttivat pohjoismaisen ja brittiläisen esimerkin mukaisesti samat lääkärit. Kummankin hoitomuodon kehittyessä nopeasti ja koska potilaiden hyvä hoito yhä useammin edellytti molempien hoitomuotojen rinnakkaista käyttöä, tätä järjestelyä pidettiin parhaana, eikä keskieuropalainen tai amerikkalainen hoitotapojen eriyttäminen saanut kannatusta. Myöhemmin onkologian erikoisalalan sisällä osa kollegoista on selvemmin keskittynyt jompaankumpaan hoitomuotoon, mutta vielä tärkeämmäksi hoitojen kokonaishallinnan kannalta on osoittautunut tietojen ja taitojen eriytyminen syöpätyypeittäin.

Jotta vähäisiä voimia ei tuhlattaisi, päätettiin, että ammattiyhdistyksen Suomen Onkologit –alaosaston hallituksen edustajalla on läsnäolo- ja puheoikeus yhdistyksen hallituksen kokouksissa. Myöhemmin alaosaston hallituksen jäsen on pyritty valitsemaan yhdeksi Onkologiyhdistyksen hallituksen jäseneksi tiedonkulun ja yhteistoiminnan turvaamiseksi. Lääkäriliiton alainen alaosasto on pääosin keskittynyt edunvalvontaan liittyvien asioiden hoitamiseen ja tieteellisen toiminnan koordinointi sekä koulutukseen ja syövän hoitoon liittyvä toiminta on käytännössä tapahtunut Onkologiyhdistyksen ja sen alaryhmien toimesta.

Yhdistyksen hallinto

Vuosi 1994 oli ensimmäinen virallinen toimintavuosi. Puheenjohtajana toimi Pirkko Kellokumpu-Lehtinen (puheenjohtajana 1994 – 1998) ja varapuheenjohtajana Heikki Joensuu (1994 – 2010). Sihteerinä toimi Kaija Holli (1994) ja vuodesta 1995 alkaen sihteerinä jatkoi Risto Johansson (1995 – 1998). Taloudenhoidosta vastasi Liisa Pylkkänen (1994 – 1998). Hallituksen jäseninä olivat Risto Johansson ja Jarmo Kulmala fyysikoiden edustajana sekä hallituksen varajäsenenä Matti Mäntylä ja Vesa Kataja.

Vuoden 1999 alusta yhdistyksen johdossa tapahtui isompi muutos puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan vaihtuessa yhtä aikaa. Syksyn 1998 yleiskokous valitsi puheenjohtajaksi Taina Turpeenniemi-Hujasen (puheenjohtajana 1999 – 2002). Sitten puheenjohtajana ovat toimineet Seppo Pyrhönen 2003 – 2006, Risto Johansson 2007 – 2010 ja Heikki Joensuu 2011 – 2014. Heikki Joensuu toimi varapuheenjohtajana koko yhdistyksen alkuajan 1994 – 2010. Pirkko Kellokumpu-Lehtinen valittiin varapuheenjohtajaksi vuodesta 2011 alkaen.

Risto Johanssonin jälkeen sihteerinä toimi Vesa Kataja 1999 – 2001. Vuoden 2002 alusta yhdistyksen sihteeriksi valittiin Tiina Oivanen (myöh. Palva, sihteerinä 2002 – 2012) ja vuodesta 2013 alkaen sihteerinä on toiminut Kaija Vasala.

Toiminnan ollessa pienehköä käytännön tehtävistä huolehtivat pääasiassa sihteerit vuorollaan. Koulutuspäivien käytännön järjestelyihin osallistuivat vuosien ajan järjestävän klinikan hallintosihteerit ja muu henkilökunta, mutta jo 1990-luvun lopulla varsinkin Valtakunnallisten onkologiapäivien järjestelyissä tarvittiin ammattimaisempaa ja pysyvämpää otetta. Margit Ahlskog oli ansiokkaasti huolehtinut Helsingissä pidettyjen tilaisuuksien järjestelyistä ja hänet saatiin sittemmin mukaan myös muualla järjestettyjen onkologia- ja sädehoitopäivien moninaisten järjestelyjen toteuttajaksi. Margit Ahlskog on huolehtinut sittemmin myös yhdistyksen kotisivujen ylläpidosta

sekä jäsenkirjeiden, kutsujen ja muunkin järjestelmällisyyttä vaativan käytännön toiminnan pyörittämisestä.

Liisa Pylkkäsen (1994 – 1998) jälkeen Jarmo Kulmala toimi rahastonhoitajana yli kymmenen vuotta, vuosina 1999 – 2013. Tänä aikana yhdistyksen taloudellinen tilanne saatiin vakaalle pohjalle, joten 2000-luvulla on voitu panostaa yhä enemmän sekä tieteellisiin apurahoihin että koulutustilaisuuksien laatuun ja määrään. Vuonna 2014 rahastonhoitajana aloitti Mikko Tenhunen. Talouden hoitamisen tukena on käytetty tiloimiston ammattimaista apua. Yhdistyksen puolesta tilintarkastajana toimi ensin Pertti Ruotsalainen. Hänen jälkeensä Liisa Pylkkänen on rahastonhoitajakautensa jälkeen ansiokkaasti ja tiukasti toiminut yhdistyksen jäsenkunnan valtuuttamana tilintarkastajana yhteistyössä KHT-tilintarkastajien kanssa.

Jäsenkunta

Alusta lähtien jäseniksi pyrittiin rekrytoimaan kaikki syöpätautien ja sädehoidon erikoislääkärit ja sädehoitofyysikot sekä alalle erikoistuvat lääkärit ja fyysikot. Lisäksi jäseniksi on hyväksytty kiinteästi nimenomaan syöpäpotilaita hoitavia muiden alojen lääkäreitä. Jo toisena toimintavuonna 1995 muutettiin sääntöjä siten, että hallitukseen nimitettiin kaksi varajäsentä ja yhdistykseen voidaan kutsua kannatusjäseniä. Nämä säännöt hyväksyttiin yhdistysrekisterissä 22.10.1996. Tässä vaiheessa monet syöpätauteja lähellä olevat ammattiryhmät tai yksityiset henkilöt ilmaisivat kiinnostuksensa liittyä yhdistykseen, mutta yhdistys päätti pysyttäytyä tarkoituksensa turvaamiseksi pääasiallisesti syöpälääkäreiden ja sädehoitofyysikoiden yhdistyksenä. Muiksi jäseniksi ja kannatusjäseniksi on kutsuttu tarkan harkinnan perusteella sellaisia henkilöitä tai yhteisöjä, jotka nimenomaan edistävät yhdistyksen päämääriä.

Heti alkuun vuonna 1994 jäseniä oli 55. Yhdistyksen jäsenmäärä ylitti 100 henkeä jo vuonna 1995, jonka jälkeen jäsenmäärä kasvoi rauhallisesti. Vuonna 1999 jäseniä oli 120. Sen jälkeen yhdistyksen näkyvyyden parantuessa ja toiminnan aktivoituessa jäsenmäärä nousi nopeammin. Vuonna 2002 jäseniä oli 167 ja vuonna 2011 jäseniä oli jo 217. Vuonna 2013 jäseniä oli 217, joista viisi oli kannattajajäseniä. Jäsenrekisterin käytännön ylläpito ja jäsenmaksujen kerääminen ulkoistettiin Suomen lääkäriiliitolle vuoden 1999 alusta lähtien.

Syyskokouksessa 1997 kutsuttiin yhdistyksen ensimmäiseksi kunniajäseneksi professori Antero Voutilainen sekä syyskokouksessa 1998 professorit Lars Holsti, Eeva Nordman, Pentti Taskinen, Ahti Rekonen ja Pentti Rissanen. Syksyllä 1999 Kalevi Kiviniitty kutsuttiin yhdistyksen seitsemänneksi kunniajäseneksi. Vuonna 1998 saimme suruksemme tiedon, että yhdistyksemme kunniajäsenet Antero Voutilainen ja Pentti J. Taskinen olivat menehtyneet. Kunniajäseniksi on kutsuttu myös professorit Seppo Pyrhönen ja Risto Johansson. Onkologiyhdistyksen kunniajäsenillä on elinikäinen vapaa pääsy yhdistyksen nimissä järjestettyihin tieteellisiin koulutustilaisuuksiin.

Jäsentiedotus

Tiedotus tapahtui alusta lähtien jäsenkirjeiden muodossa. Vuosittain lähetettiin kaksi jäsenkirjettä, joilla jäsenet kutsuttiin yhdistyksen kevät- ja syyskokouksiin. Samalla välitettiin muuta ajankohdasta tietoa sekä tiedotettiin mm. kansainvälisistä tapahtumista ja koulutuksista.

Yhteydenpitoa jäsenkunnan kesken ja yhdistyksestä jäsenistöön parannettiin perustamalla yhdistyksen omat kotisivut vuonna 2000. Näiden välityksellä esimerkiksi tiedot koulutuksista on saatu nopeammin perille. Kotisivut tehtiin myös korvaamaan yhä paisunutta jäsenkirjeiden postitusta, mutta jäsenkunnan toivomuksesta lähetettiin kuitenkin kaksi vuosittaista paperista kokouskutsua lisätietoineen syksyisin ja keväisin aina vuoteen 2008 asti. Siitä lähtien jäsentiedotus on tapahtunut lähes yksinomaan kotisivujen kautta. Yhdistyksen pitkäaikainen assistentti Margit Ahlskog on lisäksi lähettänyt kaikille jäsenille myös sähköpostiviestin, kun kotisivuille tulee uusia tiedotteita.

Kotisivuilla julkaistaan yhdistyksen tapahtumien ja alan koulutustilaisuuksien lisäksi myös mm. apurahailmoituksia ja apurahojen saajat. Sieltä löytyvät myös tiivistelmät yhdistyksen koulutuspäivien esityksistä sekä erilaisia kokousreferaatteja. Kotisivujen uusiminen aloitettiin vuonna 2010. Vuonna 2013 avattiin uudenmuotoiset kotisivut ja niiden viimeistely on edelleen menossa. Yksi yhdistyksen tulevan toiminnan haasteista on tehdä kotisivujen käyttö luontevaksi tavaksi pitää yhteyttä kollegakunnan kanssa ja lisätä kotisivujen suosiota jäsenistössä.

Talous

Alkuvuosina yhdistyksen taloudellinen tilanne oli todella kireä, vaikka Radiologiyhdistys olikin antanut pienen avustuksen uuden ”kilpailijansa” aloitustaipaleelle. Yhdistyksen hallinnon kulut on pidetty minimaalisina. Hallituksenkin kokoukset on yleensä järjestetty jonkin toisen valtakunnallisen tapahtuman yhteydessä. Sihteerille ja rahastonhoitajalle alettiin maksaa korvausta tehdyistä työtunneista vuodesta 2008 lähtien. Koulutustilaisuuksien osallistumismaksut on pyritty pitämään hyvin kohtuullisina ja niinpä muutamia kertoja tämä niukkasbudjetointi on johtanut tappioihin.

Onkologiapäivien ja sädehoitopäivien myös taloudellisesti onnistuneet järjestelyt ovat mahdollistaneet toiminnan monipuolistamisen. Myös jäsenmaksuista yhdistykselle on muodostunut kohtuullinen puskurirahasto yhdistyksen toiminnan pyörittämiseksi, koulutuspäivien toteuttamiseksi ja apurahojen jakamiseksi. Useat kaupalliset toimijat ovat antaneet yhdistykselle taloudellista tukea mm. tutkimusapurahojen myöntämiseen yhdistyksen alkuvuosina. Yhdistys ei ole vastaanottanut suunnattuja tai ennalta kohdennettuja rahoituksia, ellei yhdistykselle ole annettu asiallista päätösvaltaa niiden ohjaamisessa.

Logo ja standaari

Vuonna 1996 yhdistykselle valittiin avoimen kilpailun pohjalta logo, jossa suomalaisen sinivalkoisuuden ja syöpätautien vihreän väreissä ovat yhdistyksen nimestä juontuvat S- ja O-kirjaimet. Näiden graafisesti muokatut hahmot kuvastavat syövän kasvussa, sädehoidon vasteissa, fysiikassa ja syövän hoitotulosten analysoinneissa tuttuja graafisia muotoja. Valinnan jälkeen logon suunnittelijaksi paljastui yhdistyksen sihteeri Risto Johansson. Yhdistyksellä on oma standaari, jossa yhdistyksen logo esiintyy. Standaaria jaetaan ansioituneille yhdistyksen jäsenille sekä onkologiapäivien ulkomaalaisille esitelmöitsijävieraille. Ensimmäinen standaari luovutettiin Risto Johanssonille yhdistyksen syyskokouksessa 1.9.2000 ja seuraavat standaarit saivat Kalevi Kiviniitty ja Pirkko Kellokumpu-Lehtinen juhlapäivinä. Luettelo standaarin saaneista on liitteenä.

Koulutus

Tärkeä syy yhdistyksen perustamisessa olivat ammatillinen yhteistyö, koordinaatio ja koulutus. Koulutuksesta huolehtiminen on olennainen osa yhdistyksen toimintaa, sillä kotimaista, valtakunnallista, näyttöön perustuvaa syövän hoidon koulutusta ei järjestä oikeastaan mikään muu yhteisö. Alkuvuosina päätettiin keskittyä yksien isompien koulutuspäivien, Valtakunnallisten onkologia-päivien järjestämiseen vuosittain. Varsin pian myös aikaisemmin järjestetyt sädehoidon laitepäivät hyväksyttiin yhdistyksen, erityisesti sen sädehoitoryhmän järjestämisvastuulle ja niistä kehkeytyi Sädehoitopäivät. Lisäksi alun perin lääketieteellisuuden järjestämät erikoistuvien lääkäreiden ja fyy-sikoiden koulutuspäivät siirtyivät Onkologiayhdistyksen viralliseksi koulutukseksi, jonka eri yli-opistoklinikat järjestävät vuorollaan.

Koulutusten kehittäminen, sisältö, päämäärät, organisointi, talous ja käytännön toteuttaminen ovat puhuttaneet sekä yhdistyksen hallitusta että yhdistyksen yleiskokouksia vuosittain, toistuvasti ja jopa melkein joka kokouksessa. Alkuaikoina koulutukset olivat kulloisenkin järjestäjän eli vuorolla kunkin yliopistoklinikan tehtävänä sisällöstä ja luennoitsijoista käytännön järjestelyihin ja talousvastuuseen asti. Sittemmin koulutuspäiviä, niiden oheistapahtumia ja taloutta on pyritty koordinoimaan valtakunnallisesti. Kullekin koulutuspäivälle etsitään yhdistyksen piirissä aiheita ja rakenteita. Kunkin vuoden onkologiapäiviä varten on muodostettu valtakunnalliset ohjausryhmät luomaan yhtenäisiä, toistuvia rakenteita ja sisältöjä. Koulutuspäivien taloutta on viime vuosina ohjeistettu ja valvottu esimerkiksi edellyttämällä talousarvioiden ennakkohyväksyntää.

Yhdistyksen piirissä toimii myös eri syöpätyyppien alaryhmiä, jotka organisoivat valtakunnallista yhteistyötä ja järjestävät valtakunnallisia koulutustilaisuuksia.

Onkologiayhdistyksen hallitus on halunnut korostaa puolueettoman tiedonvälityksen merkitystä oikeiden hoitopäätösten taustavoimana. Koulutuspäivien sisältöjen ja luennoitsijavalintojen tasapuolisuus on katsottu itsestään selvyydeksi ja vuonna 2011 aloitettiin valtakunnalliset videoreferaattitilaisuudet aluksi ASCO (American Society for Clinical Oncology) -kokousten jälkeen. Sittemmin videoreferaattitilaisuuksia on järjestetty myös SABCS-kokousten (San Antonio Breast Cancer Symposium) jälkeen. Näissä tilaisuuksissa kokouksiin osallistuneet yhdistyksen asiantuntijajäsenet kertaavat ja tiivistävät oman erikoisalueensa tärkeimmät uutiset ja näkemykset kustakin kokouksesta mahdollisimman riippumattomina kaupallisista päämääristä.

Sakari Mustakallio -luennot

Radiologiyhdistys aloitti vuonna 1978 Mustakallio -luennot kunnioittaakseen professori Sakari Mustakallion elämäntyötä. Ensimmäiseksi luennon pitäjäksi oli kutsuttu Sakari Mustakallio itse. Hän puhui aiheesta ”Radiologian kehitys maassamme”. Sakari Mustakallio (1899 – 1989) toimi Helsingin yliopiston lääketieteellisen radiologian professorina ja Helsingin yleisen sairaalan, sittemmin Helsingin yliopistollisen keskussairaalan sädehoitoklinikan ylilääkärinä vuosina 1950 – 1967. Radiologian professuuriin kuului sekä röntgendiagnostiikka että röntgenhoito. Sakari Mustakallio aloitti syövän ja syövänhoidon tutkimukset jo 1930-luvulla ja hän on suomalaisen syövän- ja sädehoidon uranuurtaja. Hän oli arvostettu syövänhoidon ja sädehoidon tutkija, joka kehitti ja edisti tutkimukselliseen tietoon perustuvaa sädehoitoa kansainvälisestikin merkittävällä tavoin. Hänellä oli laajat kansainväliset yhteydet. Sakari Mustakallio toimi myös aktiivisesti syöpäjärjestöjen perustamisessa.

Mustakallio-luento pidetään vuosittain Valtakunnallisten onkologiapäivien yhteydessä, jolloin samalla luennoitsijalle luovutetaan Sakari Mustakallio -mitali sekä palkinto. Luennoitsijoiksi on alusta lähtien kutsuttu henkilöitä, jotka ovat arvostettavalla tavalla edistäneet suomalaista syövänhoitoa ja sädehoitoa. Luennoitsija saa itse valita esityksensä aiheen, mutta luonnollisesti ne ovat koskettelleet tai vähintäänkin vahvasti liittyneet kliiniseen säde- ja syövänhoitoon. Mustakallio-luentojen traditio siirtyi 1990-luvun alkupuolella silloin perustetulle Suomen Onkologiyhdistykselle. Radiologiyhdistys oli aikanaan teettänyt Sakari Mustakallio -mitaleja. Onkologiyhdistys sai myötäjäisenä Radiologiyhdistykseltä 64 pronssista ja 16 hopeista mitalia vuonna 1995. Tiivistelmä Mustakallio-luentojen esittäjistä ja aiheista on liitteenä.

Valtakunnalliset onkologiapäivät

Syyskuussa 1995 järjestettiin ensimmäiset yhdistyksen nimissä organisoidut Valtakunnalliset onkologiapäivät Tampereella. Ensimmäisinä vuosina keskityttiin kunakin vuonna käsittelemään eri syöpäryhmiä mahdollisimman monipuolisesti tai syövänhoidon haastavimpia alueita eri näkökannoilta. Myöhemmin Valtakunnallisten onkologiapäivien rakennetta ja sisältöä on muokattu useita kertoja ja monin tavoin, joten ainakaan kaavoihin kangistumista ei ole tapahtunut. Aihepiireissä ovat vaihtelevasti korostuneet syövänhoidon uusimmat innovaatiot ja vakiintuneiden hoitomenetelmien käytettävyys, kansainvälisten hoitosuosituksen soveltaminen ja kansalliset laatuvaatimukset, eri syöpätyyppien hoitojen toiveet ja mahdollisuudet, hoitojen tuloksellisuus, turvallisuus ja haitat, tutkimusten tulkinta ja luotettavuus sekä suurten syöpäryhmien ja harvinaisempien syöpien perusteellisemmat katsaukset.

Valtakunnallisista onkologiapäivistä on muodostunut perinne. Järjestämisvastuu kiertää yliopistosairaaloiden kesken (Tampere – Helsinki – Kuopio – Turku – Oulu). Valtakunnallisista onkologiapäivistä on kehittynyt alan kotimaan päätapahtuma, johon kollegakunta kokoontuu paitsi kuulemaan korkeatasoisia esitelmiä myös tapaamaan toisiaan miellyttävissä ja myös vapautuneissa puitteissa. Elokuisten päivien tieteellinen ja kliininen anti yhdessä iltatilaisuuksien innovatiivisen ja viihdyttävän ohjelman kanssa ovat hyvä tuki työn haasteissa ja syksyn koleudessa. Luennoitsijoina toimivat ennen kaikkea yhdistyksen omat asiantuntijajäsenet, mutta luennoitsijoiksi kutsutaan myös ulkomaisia syövänhoidon asiantuntijoita sekä muiden erikoisalojen arvostettuja kollegoita. Onkologiapäivien näyttelyssä alan lääke- ja laiteyritykset voivat kattavasti esitellä omia innovaatioitaan ja tuotteitaan.

Sädehoitopäivät

Sädehoitokoulutuksen tarve on ollut ja on edelleen ilmeinen. Radiologipäivillä ja Sädeturvapäivillä oli aikaisempina vuosina käsitelty myös säteilyn turvallisuuskysymyksiä, mutta niissä pääpaino oli kuitenkin aina säteilyn diagnostisessa käytössä. Sädehoidon fysiikkaa, tekniikkaa ja kliinistä käyttöä oli kokoonnuttu käsittelemään jo 1970-luvulta alkaen ylifyysikko Ahti Rekosen innovoimille Sädehoidon laitepäiville Jyväskylään ja myöhemmin Käytännön sädehoitopäiville Kuopioon. Sittemmin laitepäiviä järjestettiin myös muiden sädehoitoyksiköiden toimesta. Sädehoidon koulutusperinnettä päätettiin jatkaa onkologiayhdistyksen ja sen sädehoitoryhmän nimissä 1990-luvulla.

Onnistunut sädehoito on monien ammattilaisten saumatonta yhteistyötä. Siksi jo laitepäiviltä asti sädehoitopäivät on järjestetty sairaalafysiikoiden, hoitohenkilöstön ja sädehoitolääkäreiden yhteistyönä teknistä henkilöstöä unohtamatta. Sädehoitopäivien teemat ovat käsitelleet kulloinkin ajankohtaisia, jopa päivänpolttavia aihepiirejä teoreettisista perusteista ja teknisistä yksityiskohdista käytännön toteutukseen ja hoitojen tuloksellisuuteen. Sädehoitopäivät toimivat erinomaisena mahdollisuutena sekä oppia uutta että vertailla ja yhtenäistää valtakunnallisia sädehoitokäytäntöjä. Myös onkologiapäivien yhteyteen on usein järjestetty oma sessio sädehoidon fysiikkaan liittyvien kysymysten ympärille. Sädehoitopäivät pidetään keväisin ja niitä järjestetään vuorotellen eri puolilla maata, myös yliopistokaupunkien ulkopuolisissa sädehoitokeskuksissa.

Erikoistuvien koulutus

Ensimmäiset apulaislääkärien ja apulaisfyysikoiden koulutuspäivät järjestettiin tammikuussa 1997 Helsingissä lääketehdas Bristol-Myers-Squibbin organisoimina ja sittemmin mukaan lähti myös muita lääkeyrityksiä. Myös näistä päivistä muodostui vähitellen perinne, jota hyvin vaihtelevin koulutuksellisin teemoin toteutettiin vuosittain eri yliopistoklinikoiden toimiessa luento-ohjelman järjestelyvastuussa. Onkologiayhdistys on sittemmin 2000-luvulla ottanut sisällöllisen ja koulutuksellisen vastuun erikoistuvien päivistä, jolloin samalla lääketeollisuuden taloudellinen tuki päiville jakautui useammalle toimijalle. Nämä erikoistuville lääkäreille ja fyysikoille sekä nuorekkaille erikoislääkäreille ja sairaalafyysikoille tarkoitetut koulutustilaisuudet järjestetään tammikuun loppulla. Muutamana vuonna 2000-luvun alussa järjestettiin lisäksi keväällä tai syksyllä Lapin onkologiapäivät jollakin Lapin tuntureista Lapin keskussairaalan syöpäklinikan ylilääkäri Abdel Maichen toimiessa koordinaattorina.

Asiantuntijatoiminta

Syöpiä ja syövänhoitoa koskevan oikean asiantiedon levittäminen ja syöpäpotilaiden hoitomahdollisuuksien edistäminen olivat tärkeitä syitä onkologiayhdistyksen perustamiseen. Jo 1990-luvun alkupuolella hallitus yhdessä muiden aktiivisten jäsenten kanssa loi yhteyksiä eri tason päättäjiin ja vaikutusvaltaisiin organisaatioihin. Valtionhallinnon viranomaisia lähestyttiin Onkologiayhdistyksen alkuvuosina kirjein ja henkilökohtaisin yhteydenotoin sen varmistamiseksi, että yhdistys jatkossa olisi mukana mm. syöpää ja syöpien hoitoja koskevien asiantuntijalausuntojen antamisessa sekä tiedotustoiminnassa. Onkologiayhdistyksen yhtenä merkittävänä päämääränä on ollut ajankäytön turvaamisen resurssien turvaaminen koko valtakunnassa.

Yhteyksiä luotaessa esitettiin faktatietojen ohessa, että onkologiayhdistyksellä on halua ja osaamista vaikuttaa terveydenhuollon, erityisesti tietysti syöpää ja säteilyä koskevien asioiden valmisteluun, päätöksiin ja ratkaisuihin. Yhdistykselle tulikin heti alusta asti eli 1994 alkaen lausunto-

pyyntöjä ja osallistumismahdollisuuksia syövänhoitoon ja säteilyturvallisuuteen vaikuttavia päätöksiä valmisteltaessa.

Yhdistys on antanut pyydettyjä kannanottoja ja lausuntoja tai ollut muulla tavoin näkyvästi aktiivinen monissa onkologian ja sädehoidon kannalta merkittävässä tapahtumisissa. Ensimmäiset viralliset lausunnot annettiin jo vuonna 1994 ja sen jälkeen yhdistyksen kantaa on tiedusteltu vuosittain hyvin erilaisissa asioissa. Esimerkiksi seuraavissa asioissa yhdistys on ollut mukana: Erikoislääkärikoulutuksen, erityisesti syöpätautien alan järjestelyt ja vaatimukset. Lääkäreiden erityispätevyksien muotoileminen ja ehdotukset oman alan erityispätevyyksiksi. Vaativien hoitojen, erityisesti syövänhoidon keskittäminen. Lääketieteen oppiarvojen nimikkeet ja niiden vieraskieliset vastineet. Onkologian ja sädehoidon koulutusten kansainvälinen kehittäminen. Eurooppalaisen sädehoidon ja onkologisen koulutuksen vaatimukset ESMO:n, ESTRO:n ja UEM-Sin puitteissa. Eurooppalaisen medical oncology -spesialiteetin virallistamisen direktiivineuvottelut. Kivunhoidon ja palliatiivisen hoidon valtakunnallinen kehittäminen ja virallistaminen. Duodecimin Käypä hoito -suositusten sekä alueellisten syövänhoito-ohjeistuksien laatiminen. Säteilyä, säteilyturvallisuutta ja sädehoitoa koskevien kansallisten ja kansainvälisten normien muotoileminen. Valtakunnalliset toimenpideluokitukset. STM:n ja STAKESin työryhmät. Selvitykset syövänhoidon viiveistä ja järjestämisestä Suomessa.

Syövänhoidon resurssit

Syövän hoitomahdollisuuksien nopea kehitys on samalla merkinnyt lisääntyvää tarvetta luoda asianmukaisia hoitomahdollisuuksia. Valtakunnallisesti yhtenäiset perustelut yhdessä kansainvälisten suositusten ja normien kanssa ovat edistäneet hoitomahdollisuuksien tasaista kehittämistä maan eri osissa. Onkologiyhdistys ja sen jäsenistö ovat velvollisuudentuntoisesti edistäneet syövänhoitoa kautta Suomen. Onkologiyhdistyksen osuus myönteiseen kehitykseen on ollut merkittävä – perustamisideansa mukaisesti.

Potilasmäärien lisäyksen vaatimien tilojen sekä modernien hoitomenetelmien vaatiman ammattitaitoisen henkilöstön saaminen julkiseen terveydenhuoltoon on vaatinut ja ilmeisesti vaatii tulevaisuudessakin työtä, hikeä ja joskus kyyneleitäkin. Suomalaisen julkisen terveydenhuollon talouskäytäntöjen mukaisesti lääkehankintoihin on useimmiten ollut kohtuulliset mahdollisuudet eri sairaaloissa. Sen sijaan ammattitaitoisen henkilökunnan tai pääomia vaativien tilojen ja sädehoitolaiteistojen hankinta ja ylläpito takkuilevat lähes kaikkialla. Läheskään aina eivät päättäjät tunnuymmärtävän tai hyväksyvän syövänhoitojen tarpeita. Onkologiyhdistys on voimakkaasti panostanut riittävien ja tasapuolisten hoitomahdollisuuksien vaatimiseen terveydenhuollon päättäjiltä ja sillä saralla riittänee työtä tulevillekin vuosikymmenille.

Ei-kiireellisten hoitojen aikarajaohjaus 2000-luvun alkupuolella johti useissa sairaaloissa siihen, että lähes kaikki lisäresurssit ohjattiin sairaanhoitopiireissä uusien asetusten mukaisten taloudellisten sanktorajojen täyttämisen, jolloin mm. kiireellinen syövänhoito jäi kehityksestä jälkeen ja jopa ilman kohtuullisiakaan resursseja. Onkologiyhdistys teetti vuosina 2008 ja 2010 valtakunnalliset selvitykset syöpäpotilaiden hoitopaäsaikojen pituuksista, välitti nämä tiedot sekä valtakunnallisille että alueellisille päättäjille ja myös medioiden kautta julkisuuteen. Aktiivisuuden tuloksena saatiin vuonna 2010 STM:n valtakunnallinen mietintö, jonka luomisessa onkologeilla oli huomattava

tava osuus ja vaikutus. Mietinnössä on ohjaavia suosituksia, mitkä useissa sairaanhoitopiireissä johtivat myös resurssilisäyksiin. Osa sairaanhoitopiireistä ei reagoanut näihinkään ohjeistuksiin, koska taloudelliset sanktiot puuttuivat. Edelleen vuonna 2013 odotetaan ensimmäisessä mietinnössä esitetyn uuden, täydentävän työryhmän perustamista ja ennen kaikkea valtakunnallisia sitovia ohjeita.

Tutkimustyön tukeminen

Tieteellisen tutkimustyön tukeminen ja onkologisten hoitojen tieteellisen perustan edistäminen olivat yksi yhdistyksen alkuperäisistä päämääristä. Yhdistys on pyrkinyt näihin päämääriin edistämällä valtakunnallista tieteellisen tutkimuksen koordinoitua ennen kaikkea tieteellisten pienryhmien kautta sekä myöntämällä tutkimusapurahoja. Jo ennen Onkologiayhdistyksen perustamista oli perustettu Suomen rintasyöpäryhmä ry., joka on siis itsenäinen yhdistys, koordinoimaan rintasyöpätutkimuksia. Muidenkin syöpien tutkimuksissa oli jo aikaisemmin tehty valtakunnallista yhteistyötä. Tutkimuksellisten pienryhmien toimintaa tuettiin ja perustettiin tai organisoitiin jo vuonna 1994 ryhmät keuhkosityövän, GI-syöpien, sarkoomien, melanooman, lymfoomien, urologisten syöpien ja sädehoidon sekä myöhemmin vielä aivokasvainten tieteelliseksi tutkimiseksi. Sarkoomien tieteellisessä tutkimuksessa on toimittu ensisijassa yhteistyössä Pohjoismaisen sarkoomaryhmän kanssa niiden harvinaisuuden vuoksi. Nämä samat aktiivisten tutkijoiden ryhmät ovat myös laatineet valtakunnallisia hoito-ohjelmia kansainvälisten ja omien tutkimusten pohjalta sekä järjestäneet oman alueensa valtakunnallisia koulutustilaisuuksia syöpälääkäreille, muille näiden syöpien hoitoon osallistuvien erikoisalojen lääkäreille sekä fyysikoille.

Useimpiin tieteellisiin pienryhmiin kuuluu myös muiden lääketieteen erikoisalojen edustajia, mutta pääsääntöisesti niiden vetäjät ovat onkologeja. Pienryhmien hallinto on ollut itsenäistä. Kullakin ryhmällä on vastuuhenkilö eli puheenjohtaja sekä sihteeri, jotka ryhmä valitsee keskuudestaan. Tutkimuseettisten vaatimusten lisääntyttyä yhdistykseltä on myös toivottu aikaisempaa aktiivisempaa otetta tutkimustyöhön mm. kliinisten tutkimusten koordinoijana ja eettisjuridisena vastuunkantajana eli sponsorina. Ainakaan toistaiseksi yhdistys ei ole ottanut johto- tai sponsorivastuuta yksittäisissä tutkimusprojekteissa. Hallitus on toistuvasti pohtinut yhdistyksen hallituksen vaikutusmahdollisuuksia pienryhmiin ja tieteelliseen työhön. Pienryhmien talouden järjestely yhdistyksen piirissä on ollut toistuvasti esillä. Vuonna 2011 hallitus linjasi, että pienryhmien vastuuhenkilöiden valinnat tehtäisiin hallituksessa, pienryhmien tekemien ehdotusten pohjalta.

Pienryhmien vetovastuu on varsin perustellusti ja itsestään selvästi säilynyt useita vuosia kerrallaan samoilla, aktiivisilla tutkijoilla. Tällaisia pitkäaikaisia vastuuhenkilöitä ovat olleet mm.:

Keuhkosityöpäryhmä: Antti Ojala, Karin Mattson, Aija Knuutila, Pekka Mali, Antti Jekunen.

GI-syöpäryhmä: Seppo Pyrhönen, Tenho Hietanen.

Melanoomaryhmä: Meri-Sisko Vuoristo, Merja Korpela, Pia Vihinen, Anne Väisänen, Micaela Hernberg.

Lymfoomaryhmä: Tuula Lehtinen, Riikka Huovinen, Sirku Jyrkkiö, Sirpa Leppä, Outi Kuittinen.

Urologinen ryhmä: Pirkko Kellokumpu-Lehtinen, Hanna Mäenpää.

Sädehoitoryhmä: Tapani Lahtinen, Ritva Valavaara, Mauri Kouri, Mikko Tenhunen, Heikki Minn.

Aivokasvainryhmä: Hanna Mäenpää, Heikki Minn.

Apurahat

Alkuvuosina useat lääke- ja laiteyritykset antoivat Onkologiyhdistykselle lahjoituksia, jotka yhdistys sai oman päätöksensä mukaan jakaa tieteellisinä apurahoina. Yhdistyksen taloudellisen tilanteen vakiinnuttua on 2000-luvun alkupuolelta asti jaettu vuosittain useita apurahoja erityisesti nuorille syöpätutkijoille. Yhdistyksen hallitus nimeää vuosittain apurahojen arviointitoimikunnan, johon kuuluu ainakin yksi hallituksen ulkopuolinen jäsen. Apurahatoimikunnan ehdotusten perusteella hallitus tekee jakopäätöksen. Apurahat jaetaan hakemusten perusteella, jolloin yhdistyksen jäsenyys voidaan katsoa tarvittaessa eduksi. Apurahoja ovat saaneet niin jäsenet kuin ulkopuolisetkin tutkimushankeen laadun, innovatiivisuuden ja arvioitavissa olevan tärkeyden perusteella. Yksittäisten apurahojen suuruus oli alussa muutamia tuhansia markkoja ja on nyttemmin muutamia tuhansia euroja, joten apurahojen suuruutta ja kokonaismäärää on vuosien saatossa vähitellen nostettu yhdistyksen taloudellisen tilanteen sallimissa rajoissa.

Sädehoitoryhmällä oli aluksi oma sädehoitotutkimuksiin tarkoitettu apuraha, mutta nyttemmin sädehoitoryhmä jakaa apurahoja käytettäväksi pääasiassa matka-apurahoina ulkomaisiin tieteellisiin ja koulutuksellisiin, sädehoitoa tai sädehoidon fysiikkaa koskeviin tapahtumiin osallistumista varten. Sädehoidon apurahojen saajat julkistetaan keväisin sädehoitopäivien yhteydessä. Yksittäisten apurahojen suuruus on ollut vajaa tuhat euroa. Apurahan saajat päättää Onkologiyhdistyksen hallitus sädehoitoryhmän esityksestä.

Yhteistyö muiden erikoisalojen kanssa

Syövän hoitojen tuloksellisuus on parantunut ja haitat vähentyneet, kun potilaita hoidetaan lääketieteen eri erikoisalojen yhteistyönä ja sovelletaan uusimpia ja yhä tarkempia tekniikoita niin diagnostiikassa, leikkauksissa, sädehoidoissa kuin lääkehoidoissakin. Tuloksellinen yhteistyö ja erityisesti onkologisten hoitojen parantuneet tulokset ovat samalla lisänneet onkologian ja onkologioiden arvostusta. Onkologiedustajia kutsutaan yhä useammin osallistumaan myös muiden erikoisalojen koulutuksiin ja niiden järjestelytoimikuntiin. Onkologioiden puolelta syöpäryhmäkohtaisia valtakunnallisia koulutuksia ovat pääosin olleet järjestelemässä tieteellisiä tarkoituksia varten luotujen pienryhmien vetäjät yhteistyöverkostoineen ja tukijoukkoineen.

Onkologiyhdistys voi järjestää yhdessä joidenkin muiden erikoisalayhdistysten kanssa koulutustilaisuuksia yhteisten, syöpään liittyvien aihepiirien ympärille, vaikka muutamia harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta yhdistys onkin rajoittanut nimensä käyttämistä yleisissä tai alaa vain osittain sivuavien koulutuspäivien yhteydessä. Valtakunnallinen yhteistyö on luonut perustaa myös sairaala- ja sairaanhoitopiirikohtaiselle erikoisalojen yhteistyölle. Yhteistyötiimit ja syöpäryhmäkohtaiset meetingit, joissa käsitellään kunkin potilaan hoitomahdollisuudet eri näkökulmilta muiden erikoisalojen kollegoiden kanssa, ovat merkittäväällä tavalla parantaneet erityisesti ongelmallisten syöpäryhmien hoitotuloksia. Erikoisalojen välisen yhteistyön edistäminen on epäilemättä tulevaisuudessakin yhdistyksen merkittävä toimintamuoto.

Kansainvälinen toiminta

Syöpätautien hoito ja diagnostiikka ovat nopeimmin kehittyviä lääketieteen aloja, joten kansainvälinen koulutus- ja tutkimusyhteistyö on merkittävää suomalaisen onkologian kehitykselle. Jo terapiasektion aikana 1990-luvulla nimettiin onkologioiden edustajat Euroopan unionin (EU) erikoislääkäriyhdistykseen (UEMS, Union of European Medical Specialists), jonka tavoitteena oli yhtenäis-

tää mm. sädehoitoon erikoistuvien lääkäreiden koulutusvaatimuksia ja toteuttaa koulutusyksiköiden laaduntarkkailua. Terapiasektion ja Onkologiayhdistyksen nimeämänä edustajana UEMS:ssa on useiden vuosien ajan toiminut Pirkko Kellokumpu-Lehtinen. ESTRO:n (European Society for Therapeutic Radiology and Oncology) hallitus valitsi hänet myös Pohjoismaiden edustajaksi European Board of Radiotherapyyn eli EBR:ään.

Yhdeksänkymmentäluvulla heräsi ajatus ja keskustelu pohjoismaisten onkologioiden yhteistyön tiivistämisestä, ja niinpä ensimmäinen pohjoismaainen sädehoitokongressi oli Osllossa, toinen Umeåssa, ja kolmas NOSTRO:n kokous (Nordic Society for Radiotherapy and Oncology) Tampereella 1998. Suomalaisia onkologeja on ollut aktiivisesti mukana myös ESMO:n (European Society for Medical Oncology) toiminnassa. Eero Kumpulainen toimi useita vuosia ESMO:n koulutuksia ja eurooppalaisia koulutusvaatimuksia kehittämissä työryhmissä. Vesa Kataja, Eeva Salmi ja Maarit Bärlund ovat toimineet yhdistyksen virallisina edustajina ESMO:ssa. Yhdistyksen edustajana ESTRO:ssa ja ESTRO:n kokousten tieteellisissä järjestelytoimikunnissa on vuosien ajan toiminut Pirkko Kellokumpu-Lehtinen ja viime vuosina myös Mikko Tenhunen ja Paula Lindholm.

Katse tulevaisuuteen

Hyvin monet lääketieteen innovaatiot ja tekniikan edistysaskeleet tullaan tavalla tai toisella testaamaan myös mahdollisina syövän hoitokeinoina. Syöpäpotilaiden määrien lisääntyminen, tehostunut diagnostiikka sekä yhä paranevat hoitotulokset takaavat sen, että syövän hoitoon perehtyneitä asiantuntijoita tullaan tarvitsemaan yhä enemmän. Suomen Onkologiayhdistys ry:llä ja kaikilla syövänhoidon ammattilaisilla riittää haasteita ja työsarkaa vielä vuosikymmeniksi.

Vitteitä sädehoidon historiaan Suomessa:

*Eeva Nordman, Risto Johansson ja Taina Turpeenniemi-Hujanen:
Suomen Onkologiayhdistyksen historiikki. 2003*

Lars R. Holsti: Hajasäteilyä, 2010, Recallmed.

Antero Voutilainen: Erään sädeveljen tarina.

Toni Ihalainen, Aaro Kiuru, Ari Pääkkönen, Ahti Rekonen, Sauli Savolainen, Inkeri Sippotujunen, Mikko Tenhunen: Kuva tarkentuu: Sairaala fyysikot Suomessa 75 vuotta, 2014.

LIITTEET:

Yhdistyksen puheenjohtajat, sihteerit ja rahastonhoitajat

Mustakallio-luentojen pitäjät ja luentojen aiheet

Yhdistyksen standardin saaneet

Sädehoidon/syöpätautien lääkärit, valmistumisvuosi ja yliopisto

Sairaala fyysikot, valmistumisvuosi ja mahdollinen toimiminen ylifysikkona

Suomen Onkologiyhdistyksen puheenjohtajat, sihteerit ja rahastonhoitajat

vuosi	puheenjohtaja	sihteeri	rahastonhoitaja
1994	Pirkko-Liisa Kellokumpu-Lehtinen	Risto Johansson	Liisa Pylkkänen
1995	Pirkko-Liisa Kellokumpu-Lehtinen	Risto Johansson	Liisa Pylkkänen
1996	Pirkko-Liisa Kellokumpu-Lehtinen	Risto Johansson	Liisa Pylkkänen
1997	Pirkko-Liisa Kellokumpu-Lehtinen	Risto Johansson	Liisa Pylkkänen
1998	Pirkko-Liisa Kellokumpu-Lehtinen	Risto Johansson	Liisa Pylkkänen
1999	Taina Turpeenniemi-Hujanen	Vesa Kataja	Jarmo Kulmala
2000	Taina Turpeenniemi-Hujanen	Vesa kataja	Jarmo Kulmala
2001	Taina Turpeenniemi-Hujanen	Vesa kataja	Jarmo Kulmala
2002	Taina Turpeenniemi-Hujanen	Tiina Oivanen	Jarmo Kulmala
2003	Seppo Pyrhönen	Tiina Oivanen	Jarmo Kulmala
2004	Seppo Pyrhönen	Tiina Oivanen	Jarmo Kulmala
2005	Seppo Pyrhönen	Tiina Oivanen	Jarmo Kulmala
2006	Seppo Pyrhönen	Tiina Oivanen	Jarmo Kulmala
2007	Risto Johansson	Tiina Oivanen	Jarmo Kulmala
2008	Risto Johansson	Tiina Oivanen	Jarmo Kulmala
2009	Risto Johansson	Tiina Palva	Jarmo Kulmala
2010	Risto Johansson	Tiina Palva	Jarmo Kulmala
2011	Heikki Joensuu	Tiina Palva	Jarmo Kulmala
2012	Heikki Joensuu	Tiina Palva	Jarmo Kulmala
2013	Heikki Joensuu	Kaija Vasala	Jarmo Kulmala
2014	Heikki Joensuu	Kaija Vasala	Mikko Tenhunen

Sakari Mustakallio-palkinnon saajat

vuosi	palkinnon saaja	luennon aihe
1978 (1)	Sakari Mustakallio	Radiologian kehitys maassamme
1979 (2)	Ahti Rekonen	Isotooppilääketieteen kehitys
1980 (3)	Antero Voutilainen	Sädehoidon kehitys Suomessa
1981 (4)	Lars Holsti	Split-course hoito
1982 (5)	Kalevi Kiviniitty	NMR
1983 (6)	Pentti Taskinen	Rauhanajan säteilykatastrofit
1984 (7)	Eeva Nordman	Sädehoidon asema syövän hoidossa
1985 (8)	Erik Spring	Röntgensäteily lääketieteessä ja muilla aloilla
1986 (9)	Björn Nordenström	Keuhkotuumoreiden sähköärsytyshoito
1987 (10)	Pentti Rissanen	Rintasyövän hoidon nykynäkymä
1988 (11)	Pentti Grön	Biologiset vasteenmuuntajat syövänhoidossa
1989 (12)	Reijo Salmi	Sädehoidon aiheuttamat sivuvaikutukset
1990 (13)	Risto Johansson	Sädehoidon tarkkuuden merkitys
1991 (14)	Matti Mäntylä	Pahanlaatuisten kasvainten verenkierto
1992 (15)	Pirkko Kellokumpu-Lehtinen	Syövän biologinen hoito tänään
1993 (16)	Seppo Pyrhönen	Biologiset vasteenmuuntajat melanooman hoidossa
1994 (17)	Pekka Virkkunen	Syövän kuvannan murros
1995 (18)	Heikki Joensuu	Elimen säästävä hoito
1996 (19)	Inkeri Elomaa	Vaikuttavatko uudet ennustekijät sarkoomien hoitoli- joihin
1997 (20)	Taina Turpeenniemi-Hujanen	Matriksimetallproteinaasien merkitys syövän leviämi- sessä
1998 (21)	Tapani Lahtinen	Sädehoidon aiheuttamat tervekkudosreaktiot
1999 (22)	Tapani Hakala	Moniulotteinen onkologia
2000 (23)	Guillermo Blanco	Rintasyövän hoito – ennusteesta hoitovasteen ennakointiin
2001 (24)	Kaija Holli	Palliativinen lääketiede
2002 (25)	Väinämö Nikkanen	Onkologin haasteet klinikassa
2003 (26)	Mikko Tenhunen	Fotonit ja sädehoitoannoksen modulointi
2004 (27)	Päivi Hietanen	Syöpäpotilaiden psykososiaalinen tukeminen
2005 (28)	Antti Ojala	Onkologi(a)n metamorfoosi
2006 (29)	Vesa Kataja	Rakkaudesta rauhasiin
2007 (30)	Jarmo Kulmala	Sädehoidolla on tulevaisuus
2008 (31)	Tiina Saarto	Bone is Every Body's Business
2009 (32)	Heikki Minn	Warburg hypothesis revisited
2010 (33)	Arja Jukkola-Vuorinen	Elämän tarkoitus, onko sitä?
2011 (34)	Tuula Lehtinen	Onkologina olemisesta
2012 (35)	Simo Hyödynmaa	Elektronihoidojen säteilevä tulevaisuus?
2013 (36)	Hanna Mäenpää	Onkologi; mistä tulemme, minne menemme?
2014 (37)	Sirpa Leppä	Lymfooman synty, uho ja tuho

Suomen Onkologiyhdistyksen standaarin/pöytäviirin saaneet

Nro	saaja	päivämäärä
1.	Risto Johansson	1.9.2000
2.	Kalevi Kiviniitty	15.6.2001
3.	Maria Albertsson	31.8.2001
4.	Kjell Tveit	31.8.2001
5.	Bengt Glimelius	31.8.2001
6.	Kaija Holli	31.8.2001
7.	Pirkko-Liisa Kellokumpu-Lehtinen	27.2.2002
8.	Eeva Nordman	29.8.2002
9.	Lars Holsti	29.8.2002
10.	Adrian Begg	30.8.2002
11.	Michael Joiner	30.8.2002
12.	Väinämö Nikkanen	30.8.2002
13.	Gabriella Pichert	31.8.2002
14.	James MacKay	31.8.2002
15.	Mikko Tenhunen	29.8.2003
16.	Seppo Pyrhönen	16.8.2004
17.	Päivi Hietanen	3.9.2004
18.	Liisa Pylkkänen	3.9.2004
19.	Vesa Kataja	3.9.2004
20.	Taina Turpeenniemi-Hujanen	7.1.2005
21.	Erik Blomquist	17.3.2005
22.	Anders Widmark	18.3.2005
23.	Jack Fowler	18.3.2005
24.	Esko Valtaoja	18.3.2005
25.	Antti Ojala	2.9.2005
26.	Pertti Ruotsalainen	30.9.2005
27.	Kjell Öhberg	28.8.2006
28.	Nicolas Pavlidis	29.8.2006
29.	Heikki Joensuu	6.9.2006
30.	Matti Aapro	31.8.2007
31.	Peter Boyle	31.8.2007
32.	Jarmo Kulmala	31.8.2007
33.	Eva Brun	29.8.2008
34.	Eric van Cutsem	29.8.2008
35.	Tiina Saarto	29.8.2008
36.	Johannes Dimopoulos	14.5.2009
37.	Bengt Johansson	14.5.2009
38.	Heikki Minn	28.8.2009
39.	Johan Vansteenkiste	29.8.2009
40.	Eesti Onkologide Selts	7.3.2009
41.	Fiona Stewart	19.3.2010
42.	Latvian Society of Oncologists	5.5.2010
43.	Jan Pierre Drotz	20.8.2010
44.	Tony O'Brien	20.8.2010
45.	Arja Jukkola-Vuorinen	20.8.2010
46.	Tuula Lehtinen	19.8.2011

47.	Simo Hyödynmaa	31.8.2012
48.	John Hopewell	1.9.2012
49.	Jens Overgaard	30.8.2013
50.	Hanna Mäenpää	30.8.2013
51.	Håkan Nyström	31.8.2013
52.	Thomas Björk-Eriksson	31.8.2013
53.	Sirpa Leppä	29.8.2014

Sädehoidon suppean erikoisalan, Sädehoidon, Syöpätautien ja sädehoidon sekä Syöpätautien erikoislääkärin oikeudet saaneet vuoteen 2014 asti.

Aluksi oli Röntgendiagnostiikan ja -hoidon erikoislääkäreitä, joista osa hoiti runsaammin röntgenhoitoja. Sädehoito muodostettiin diagnostiikan suppeaksi erikoisalaksi 1960-luvulla. Sädehoidon erikoisala perustettiin 1970-luvun alussa ja muutettiin Syöpätautien ja sädehoidon erikoisalaksi 1979. Syöpätautien erikoisala tuli nimikkeenä käyttöön 1998.

HY = Helsingin yliopisto; TY = Turun yliopisto; TaY = Tampereen yliopisto;

OY = Oulun yliopisto; KY = Kuopion yliopisto (sittemmin UEF = Itä-Suomen yliopisto)

		<i>Erikoistumis-</i> <i>vuosi</i>	<i>Yliopisto</i>
Setälä	Kai	1949	HY
Voutilainen	Antero	1961	HY
Koulumies	Marja	1961	HY
Niklander	Seppo	1963	HY
Malmio	Kai	1965	HY
Holsti	Lars	1965	HY
Taskinen	Pentti	1966	HY
Nordman	Eeva	1967	HY
Hjelt	Ann-Lis	1967	HY
Söderlund	Bror-Åke	1968	HY
Rissanen	Pentti	1969	HY
Tikka	Urpo	1969	HY
Himanka	Erkki	1969	Ruotsi
Torsti	Rauno	1970	HY
Salmi	Reijo	1971	HY
Mäntylä	Matti	1972	HY
Nikkanen	Väinämö	1972	TY
Nuorlahti	Heikki	1972	TY
Nyyssönen	Otto	1973	HY
Blanco Sequeiros	Guillermo	1973	OY
Klefström	Pentti	1975	HY
Hakala	Tapani	1975	TaY
Valavaara	Ritva	1975	TY
Jakobsson	Matti	1976	HY
Ojala	Antti	1976	TY
Parvinen	Leena-Maija	1976	TY
Numminen	Soile	1977	TY
Vartiainen	Juhani	1977	HY
Wallinheimo	Hannu	1979	TY
Parvinen	Martti	1980	TY
Gröhn	Pentti	1980	HY
Johansson	Risto	1980	TY
Thölix	Eric	1980	TY
Virtanen	Salme	1980	TY
Heinonen	Erkki	1980	HY
Hietanen	Tenho	1980	TY
Appelqvist	Pertti	1980	HY
Nevasaari	Kaisu	1980	OY
Lantto	Asta	1981	HY

Heikkinen	Mirja	1982	OY
Romppainen	Maija Liisa	1982	OY
Elomaa	Inkeri	1983	HY
Minkkinen	Jukka	1983	HY
Helle	Leena	1984	TY
Pajunen	Marjo	1984	HY
Kajanti	Mikael	1984	HY
Teerenhovi	Lasse	1984	HY
Maiche	Abdel-Ghani	1985	HY
Pertovaara	Hannu	1985	TaY
Pyrhönen	Seppo	1985	HY
Kellokumpu-Lehtinen	Pirkko-Liisa	1985	TY
Blomqvist	Carl	1985	HY
Flander	Martti	1986	TaY
Hietanen	Päivi	1986	HY
Viren	Markku	1986	KY
Kumpulainen	Eero	1987	KY
Joensuu	Heikki	1987	TY
Nuortio	Lauri	1988	KY
Asola	Raija	1988	TY
Karkinen-Jääskeläinen	Marketta	1988	HY
Salminen	Eeva	1989	HY
Niitamo	Satu	1989	HY
Mikkola	Marjatta	1989	OY
Wiklund	Tom	1989	HY
Saarilahti	Kauko	1989	HY
Kätkä	Kalevi	1990	TY
Holli	Kaija	1990	TaY
Voutilainen	Leena	1990	KY
Raitasuo	Jouni	1990	TY
Kouri	Mauri	1991	HY
Turunen	Marita	1991	KY
Korkeila	Eija	1991	TY
Andreasson	Inger	1991	Ruotsi
Turpeenniemi-Hujanen	Taina	1991	OY
Minn	Heikki	1991	TY
Lappalainen	Kimmo	1991	HY
Salmo	Matti	1991	HY
Lintula	Riitta	1992	HY
Lehtinen	Tuula	1992	TaY
Väisänen	Anne	1992	OY
Vuoristo	Meri-Sisko	1992	TaY
Kaleva-Kerola	Jaana	1992	OY
Jantunen	Ismo	1992	KY
Huovinen	Riikka	1992	TY
Möykkynen	Kari	1992	KY
Mäenpää	Hanna	1992	HY
Korpela	Merja	1992	OY
Mäki-Hokkonen	Heljä	1993	HY
Wigrén	Tuija	1993	TaY
Ala-Luhtala	Timo	1993	OY
Suovuori	Anne	1993	TY
Muhonen	Timo	1993	HY
Kataja	Vesa	1993	KY
Niskanen	Eero	1993	HY

Nevantaus	Auli	1994	OY
Nyandoto	Paul	1994	HY
Salminen	Tapio	1994	TaY
Murashev	Maija-Leena	1994	OY
Lindholm	Paula	1994	TY
Palva	Tiina	1995	TaY
Ritanen	Eira	1995	KY
Pylkkänen	Liisa	1995	TY
Usenius	Taina	1995	KY
Lahdenperä	Outi	1996	TY
Jekunen	Antti	1996	HY
Kolle	Rainer	1996	KY
Kallio	Raija	1996	OY
Isokangas	Olli-Pekka	1996	HY
Auvinen	Päivi	1996	KY
Kuittinen	Outi	1996	OY
Keskinen	Leena	1997	TaY
Kokko	Riitta	1997	TaY
Jukkola-Vuorinen	Arja	1997	OY
Männistö	Esa	1997	TY
Sailas	Liisa	1997	TY
Tasmuth	Tiina	1997	Viro
Jyrkkiö	Sirkku	1998	TY
Saarto	Tiina	1998	HY
Ristamäki	Raija	1998	TY
Joensuu	Timo	1998	HY
Lapela	Maria	1999	TY
Vahter	Lea	1999	Viro
Åström	Paul	1999	Ruotsi
Huuhtanen	Riikka	2000	HY
Tulijoki	Tapio	2000	TaY
Vasala	Kaija	2000	OY
Poikonen-Saksela	Paula	2000	HY
Mali	Pekka	2000	TY
Tyynelä-Korhonen	Kristiina	2000	KY
Hernberg	Micaela	2000	HY
Hahka-Kemppinen	Marjo	2000	HY
Johansson	Kaisu	2000	OY
Janes	Rita	2000	HY
Nesti	Seija	2000	HY
Rauhala	Mervi	2000	OY
Virsunen	Heli	2001	KY
Seppä	Hanna	2001	KY
Keskikuru	Riitta	2001	KY
Nuutinen	Joanne	2001	TY
Anttonen	Anu	2001	HY
Zaitsev	Igor	2001	OY
Raassina	Sari	2001	KY
Hervonen	Petteri	2002	TaY
Vehmanen	Leena	2002	HY
Mattson	Johanna	2002	HY
Lahtela	Sirpa-Liisa	2002	HY
Korhonen	Tarja	2002	TaY
Collan	Juhani	2002	HY
Kankaanranta	Leena	2002	HY

Luukkaa	Marjaana	2003	TY
Kosonen	Sanna	2003	KY
Kankuri-Tammilehto	Minna	2003	TY
Raassina	Sari	2003	KY
Elme	Anneli	2003	Viro
Crohns	Marika	2003	TaY
Vaalavirta	Leila	2003	HY
Tanner	Minna	2004	TaY
Österlund	Pia	2004	HY
Cavalli-Björkman	Nina	2004	Ruotsi
Vihinen	Pia	2004	TY
Raunio	Hanna	2004	TaY
Mokka	Miia	2004	TY
Leppä	Sirpa	2004	HY
Rahko	Eeva	2004	OY
Sunela	Kaisa	2004	TaY
Ruotsalainen	Tarja	2005	HY
Utriainen	Tapio	2005	HY
Alanko	Tuomo	2005	HY
Aroviita	Laura	2005	HY
Verbiené	Ingrida	2005	Ruotsi
Tarkkanen	Maija	2005	HY
Heikkilä	Suvi	2005	TY
Tuunanen	Tuija	2005	TaY
Jääskeläinen	Anna-Stina	2005	HY
Kautio	Annaliisa	2005	HY
Hirvonen	Outi	2006	TY
Pulkkanen	Kalevi	2006	KY
Bono	Petri	2006	HY
Utriainen	Meri	2006	HY
Paunu	Niina	2006	TaY
Klintrup	Katariina	2006	OY
Aalto	Aino	2006	TaY
Mäenpää	Hanna	2006	TaY
Tengström	Maria	2007	KY
Helppi	Henni	2007	OY
Hemminki	Akseli	2007	HY
Bärlund	Maarit	2007	TaY
Pelttari	Hanna	2007	HY
Kajasviita	Piia	2007	KY
Ruohola	Johanna	2008	TY
Halonen	Päivi	2008	HY
Ålgars	Annika	2008	TY
Nurmi	Heidi	2008	HY
Levoranta	Paula	2008	TaY
Huotari	Evgenia	2008	OY
Ekman	Lars	2009	Ruotsi
Marin	Katja	2009	KY
Ketola	Maria	2009	TaY
Harrela	Maija	2009	HY
Rentola	Leena	2009	HY
Kuitunen	Hanne	2009	OY
Skyttä	Tanja	2010	TaY
Männikkö	Veera	2010	HY
Lehtiö	Kaisa	2010	TY

Ahvonen	Jarkko	2010	TaY
Liukkonen	Minna	2010	TY
Riihijärvi	Sari	2010	HY
Sutinen	Eija	2011	TY
Mäkelä	Siru	2011	HY
Penttinen	Heidi	2011	HY
Nevala	Riikka	2011	HY
Soveri	Leena-Maija	2011	HY
Haatanen	Minna	2011	TaY
Salminen	Veera	2011	TaY
Sillanpää	Krista	2011	TaY
Peltola	Katriina	2011	HY
Soikkeli	Olga	2011	HY
Kuisma	Anna	2012	TY
Sjöstrand	Anna	2012	OY
Bengts	Heidi	2012	HY
Myllykangas	Mikko	2012	TaY
Karihtala	Peeter	2012	OY
Ramadan	Susan	2012	TY
Koivunen	Jussi	2012	OY
Peltonen	Jenni	2012	OY
Kaunistmaa	Tom	2012	TY
Koskela	Kristiina	2013	UEF
Jaakkola	Panu	2013	TY
Aromaa-Häyhä	Annikki	2013	UEF
Pusa	Laura	2013	UEF
Rinkari	Inka	2013	TaY
Perus	Maija	2013	UEF
Lamminmäki	Annamarja	2013	UEF
Tenhunen	Olli	2013	OY
Riener	Maigo	2013	Viro
Karihtala	Kristiina	2013	HY
Reinikainen	Petri	2013	TaY
Suonpää	Pia	2014	HY
Penttinen	Eija	2014	UEF
Mannisto	Susanna	2014	HY
Aula	Hanna	2014	TaY
Kosme	Katja	2014	TY
Loimu	Venla	2014	HY
Faltinová	Mária	2014	HY
Raivio	Tiina	2014	TaY
Vajavaara	Heli	2014	HY

Sairaalafyysikot

Henkilöt, joille on myönnetty sairaalafyysikon pätevyys vuosina 1966 - 2013 sekä toiminta ylifyysikkona

<i>nimi</i>	<i>pätevöitymisvuosi</i>	<i>toimiminen ylifyysikkona</i>	
Tahvonen Paavo	1966	ylifyysikko 1937-1949	HYKS
Kauno Salimäki		ylifyysikko 1949-1962	HYKS
Mårten Brenner	1966	ylifyysikko 1962-1966	HYKS
Erik Spring		ylifyysikko 1966-1973	HYKS
Peter Holmberg		ylifyysikko 1973	HYKS
Aaro Ryttilä	1966	ylifyysikko 1973-1992	HYKS
Erkki Vauramo	1966	ylifyysikko 1970-1981	TAYS
		ylifyysikko 1987-1997	Helsingin kaupunki
Lauri Patomäki	1966		
Kalevi Kiviniitty	1966	ylifyysikko 1967-2000	OYS
Timo Heiskanen	1966		
Erkki Vilhonen	1966	ylifyysikko 1967-1991	TYKS
Ahti Rekonen	1966	ylifyysikko 1973-1993	KSKS
Soini Vähätalo	1966		
Pentti Anttila	1969		
Paavo Karjalainen	1969	ylifyysikko 1974-1990	KYS
Matti Forss	1969		
Timo Väyrynen	1969	ylifyysikko 2000-2003	OYS
Juha Sarvaranta	1970		
Esko Riihimäki	1975		
Juhani Rätty	1975		
Kalervo Kivimäki	1975		
Jyrki Kuikka	1975	ylifyysikko 1991-2010	KYS
Martti Hannelin	1975	ylifyysikko 1989-2008	EKKS
Pekka Mäkelä	1975		
Uolevi Pitkänen	1975		
Pertti Ruotsalainen	1975		
Olli Tannila	1975		
Antti Virjo	1976		
Matti Koskinen	1976	ylifyysikko 1991-2011	TAYS
Aaro Kiuru	1977	ylifyysikko 1990-1992	HYKS
		ylifyysikko 1992-2003	TYKS
Aimo Hietanen	1977		
Martti Männikkö	1978	ylifyysikko 2002	Seinäjoen KS
Seppo Peltola	1978		
Håkan Jungar	1979		
Antero Koivula	1979	ylifyysikko 2004-2013	OYS
Maunu Pitkänen	1979		
Pekka Sjöholm	1979		
Jorma Heikkonen	1980		
Tapani Lahtinen	1980	ylifyysikko 1994-1995	HYKS
		ylifyysikko 2005-2014	KYS
Juhani Heikkilä	1981		
Heimo Holli	1981	ylifyysikko 1982-1991	TAYS
Sakari Parviainen	1981		
Pentti Tornainen	1981		

Seppo Verho	1981	ylifyysikko 2003-2013	Kotkan KS
Tapani Korppi-Tommola	1982		
Jarmo Toivanen	1982	ylifyysikko 1993-2012	KSXS
Juha Vanhalato	1982	ylifyysikko 2007-2012	Satakunnan KS
Anna-Liisa Brownell	1983	ylifyysikko 1884-1990	HYKS
Ari Pääkkönen	1983		
Simo Hyödynmaa	1983	ylifyysikko 1994-1995 ylifyysikko 2011-	HYKS TAYS
Matti Karhunen	1985		
Leena Hamberg	1985		
Jarmo Kulmala	1986	ylifyysikko 2004-2014	TYKS
Päivi Nikkinen	1987	ylifyysikko 2010-2012	HYKS
Pauli Vainio	1987		
Hannu Eskola	1988		
Kalervo Suominen	1988		
Kimmo Leinonen	1988		
Anna-Maija Häkkinen	1988		
Kari Tahvanainen	1988	ylifyysikko 2008-	EKKS
Juha Valve	1989	ylifyysikko 2012-	KSXS
Markku Linnaluoto	1989		
Anssi Väänänen	1990		
Päivi Arponen-Esteves	1990		
Ulla Ruotsalainen	1990		
Jukka Jurvelin	1991	ylifyysikko 2004-2008	KYS
Mika Teräs	1991	ylifyysikko 2014-	TYKS
Kari Mäkelä	1991		
Tuomo Hämäläinen	1991		
Keijo Saali	1991	ylifyysikko 1994-	Kanta-Hämeen KS
Pekka Tiihonen	1991		
Mirja Timonen	1992		
Heli Määttänen	1992		
Jari Siekkinen	1992		
Sauli Savolainen	1992	ylifyysikko 1996-	HYKS
Inkeri Sippo-Tujunen	1993		
Helena Kiiliäinen	1993		
Åse Bredbacka	1993		
Veli-Pekka Poutanen	1994	ylifyysikko 2009	Kanta-Hämeen KS
Mikko Tenhunen	1994	ylifyysikko 1994-	HYKS
Jukka Kinnunen	1995		
Juha Vuorela	1995		
Pertti Ryymin	1995		
Mirja Tenhunen	1995	ylifyysikko 2003-2008	Seinäjoen KS
Mervi Könönen	1996		
Jari Heikkinen	1996	ylifyysikko 2004-	Mikkelin KS
Laura Huurto	1997		
Ritva Bly	1998		
Pertti Henttu	1998		
Markku Komu	1998		
Tiina Laitinen	1998	ylifyysikko 2010-	KYS
Veikko Suihko	1998		
Jukka Pyykkönen	1999		
Paula Uotila	1999		
Tarmo Kärki	1999		
Tuula Tolvanen	1999		
Tomi Kauppinen	2000		

Outi Sipilä	2000	ylifyysikko 2012-	HYKS
Virpi Tunninen	2001	ylifyysikko 2011-	Satakunnan KS
Arvi Hakanen	2001		
Heidi Yppärilä-Wolters	2001		
Raimo Joensuu	2001		
Jan-Erik Palmgren	2002		
Jouni Nuutinen	2002		
Mika Kortesniemi	2002		
Minna Husso	2003		
Heidi Gröhn	2003		
Jaana Hiltunen	2003		
Aki Kangasmäki	2003	ylifyysikko 2009-	Syöpäsairaala Docrates
Jari Vanhanen	2004		
Jani Katisko	2004		
Anu Holm	2004		
Antti Sohlberg	2004		
Jan Seppälä	2004		
Jussi Perkiö	2005		
Soile Komssi	2005		
Juha Rajala	2005	ylifyysikko 2005-	Vaasan KS
Tapio Ollonqvist	2005	ylifyysikko 2012-	Satakunnan KS
Pasi Korkola	2005		
Tarja Ollikainen	2005		
Sanna Yrjänä	2005		
Jani Keyriläinen	2005		
Päivi Laarne	2005		
Tiina Seppälä	2005		
Miika Nieminen	2005	ylifyysikko 2007-	OYS
Timo Mäkelä	2006		
Esa Ojala	2006		
Johanna Karila	2006		
Toni Ihalainen	2007		
Tanja Buuri	2007		
Jyrki Ruohonen	2007	ylifyysikko 2008-	Seinäjoen KS
Juha Töyräs	2007	ylifyysikko 2008-	KYS
Antti Saastamoinen	2008		
Eero Kauppinen	2008		
Hanna Matikka	2008		
Johanna Suvanto	2008		
Timo Kiljunen	2009		
Antti Kulkas	2009	ylifyysikko 2011-	Seinäjoen KS
Petro Julkunen	2009		
Heli Larjava	2009		
Minna Silverhuth	2009		
Yvonne Käser	2009		
Pasi Lintunen	2009		
Jouni Uusi-Simola	2009		
Mika Kapanen	2009		
Marjut Timonen	2010		
Mikko Hakulinen	2010		
Jussi Haanpää	2010	ylifyysikko 2008-	Seinäjoen KS
Tommi Noponen	2010		
Eeva Lammentausta	2010		
Jani Saunavaara	2010		
Jarno Laivola	2010		

Tuija Kangasmaa	2010		
Tanja Voutilainen	2010		
Sini Rouhiainen	2010		
Eero Hippeläinen	2010		
Jussi Aarnio	2010		
Minna Huuskonen	2011		
Henna Hietala	2011		
Anne-Mari Vitikainen	2011		
Tero Vatanen	2011	ylifyysikko 2011-	PKKS
Mikko Björkqvist	2011		
Eeva Boman	2011		
Antti Vanhanen	2011		
Eini Niskanen	2011		
Vilma Mannila	2011		
Touko Kaasalainen	2012		
Janne Heikkilä	2012		
Jarkko Ojala	2012		
Aarno Kärnä	2012		
Juha Nikkinen	2012	ylifyysikko 2014-	OYS
Sami Suilamo	2013		
Marko Pesola	2013	ylifyysikko 2013-	Kotkan KS
Joanna Sierpowska	2013		
Herkko Mattila	2013		
Kirsi Palmu	2013		
Jussi Virkkala	2013		
Juha Peltonen	2013		
Katja Myllymaa	2013		
Mia Pitkänen	2014		
Jukka Järvinen	2014		
Ullamari Hakulinen	2014		
Atte Joutsen	2014		
Paula Toroi	2014		
Sampsa Turunen	2014		
Erna Kaleva	2014		
Virva Saunavaara	2014		
Hanna Koivunoro	2014		
Pauliina Wright	2014		
Pasi Lepola	2014		
Satu Strengell	2014		
Tuomo Stark	2014		

Sakari Mustakallio mitali (takaa)